

Splendore Generis, heroica virtute & egregia eruditione Nobilissimis & Amplissimis viris,

DN. IOHANNI SPARRÉ,
DE SPARRISHOLM, EQVITI AV-
RATO STRENVISSIMO, ET ARCIS BA-
hufiensis Præsidi Regio,

Et

DN. OTTHONI BRAHE, DN. DE NESBYT-
HOLM &c. DOMINIS ET FAVORIBVS SVIS AETER-
num suspiciendis atque venerandis.

Obilissimi iuxta ac omni laude præstantissimi viri, annus iam agitur vigesimus quintus, ex quo primum Hedelbergæ tractatum hunc de DICENDI & DISSERENDI ratione, in vestri gratiam & vsum, ex optimis quibusuis dicendi & disserendi magistris concinnare, primaque eiusdem fundamenta iacere, occæperim. Nec Dicendi & Differendi solum præcepta hæc, tum vobis proponenda esse duxi; sed etiam eorundem praxin & vsum, exhibitis variis iisque selectissimis argumentis, in contexendis orationibus & priuatis disputationibus adieci. Quod quanto cum fructu à me factum, vos ipsi testes eritis. Et egomet sane tum breui vos spatio plurimum in vtroque profecisse non sine ingenti lætitia lætus lubensque animaduerti. Cæterum cum vocatus essem ad pædagogicum in hac Regia Academia munus, Anno 1600. existimaui me præcium operæ studiosæ iuuentuti facturum; si hæc eadem, plurimis tamen præceptionibus locupletata, & exemplis illustrata, in publicum docendi theatrum producerem. Sed quid? Cum maximam partem publicis prælectionibus absoluissem, præter meam expectationem ad Græcæ linguæ Professionem vocatus sum. Et ea propter ab incepto desistens, supremum huic apicem & Colophonem, vt lubens volui, adicere nequibam. Interea qui me audiuerunt

* 2

tum